

Σημο

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ

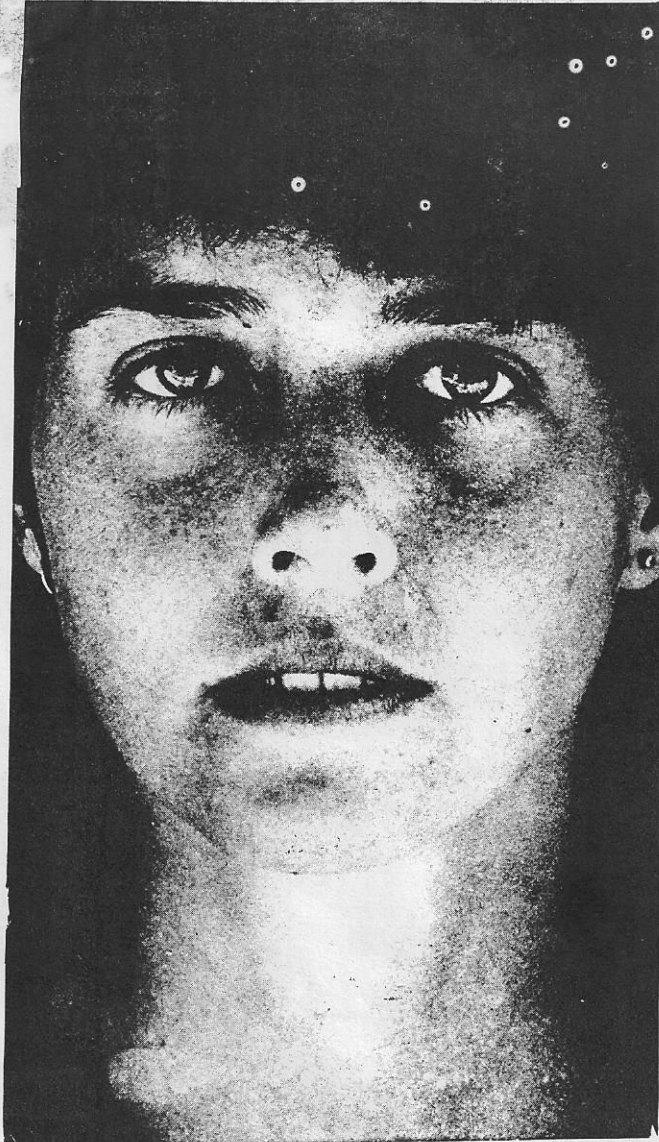

-Δουλευω με £50 τον μηνια για 5 χρονια τωρα. Εχω δυο παιδια που δεν ξερω που να τα αφησω τες ωρες που εργαζομαι.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

-Δουλευω με £40 τον μηνια. Οι αντρες συναδελφοι μου παιρνουν £70-80 για την ιδια δουλεια

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

-Δουλευω με £100 τον μηνια. Στο τμημα μας προαγονται μονο οι αντρες.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

-Δουλευω με £12 την ββδομαδα. Δεν υπαρχει προοπτικη για ουσιαστικη αυξηση. Μου λενε πως κανω "γυναικεια" δουλεια.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

Βλεπουμε αυτη την δουλεια μας πανω στο θεμα της οικονομικης ανισοτητας των γυναικων, σαν το δευτερο μικρο μας βημα στην προσπαθεια συσπειρωσης και παλης για επιλυση των γυναικειων προβληματων. Η πρωτη μας δουλεια εκφραστηκε με την μπροσουρα : "εμεις οι γυναικες: ανισοτητα στην δουλεια, καταπιεση στο σπιτι."

Οπως ειπαμε και σε εκεινη την δουλεια ειμαστε μια ομαδα εργαζομενων γυναικων και μαθητριων που βλεπουμε τα προβληματα που αντιμετωπιζουμε καθημερινα, στην δουλεια, στο σπιτι, στην κοινωνια, σαν εργαζομενες και σαν γυναικες. Γι αυτο και βλεπουμε και την επιτακτικη αναγκη συνειδητοποιησης αυτων των προβληματων, απο περισσοτερο κοσμο που θα παλεψει για την επιλυση τους.

Με την πρωτη μας προσπαθεια καταφεραμε ναρθουμε σε επαφη με περισσοτερο κοσμο που βλεπει αυτα τα προβληματα. Η επαφη μας με αυτο τον κοσμο δειχνει περισσοτερο την αναγκη για μια συνεπη και συνεχη δουλεια πανω σε πιο συγκεκριμενα προβληματα. Γι' αυτο και εδω θα ασχοληθουμε με την οικονομικη ανισοτητα που ειναι ενα απο τα πιο σοβαρα προβληματα που αντιμετωπιζουμε σαν γυναικες μεσα στην κυπριακη κοινωνια.

Με την σημερινη μας δουλεια επισημαινουμε πιο πολυ το πως εκφραζεται αυτο το προβλημα και τι μπορει να γινει για επιλυση του. Πιστευουμε πως η δουλεια που κανουμε θαναι θετικη στην παλη για οικονομικη ισοτητα χωρις ομως να πιστευουμε πως ετσι θα επιλυσουμε ολα μας τα προβληματα σαν γυναικες. Μπορουμε ομως να δημιουργησουμε τες προυποθεσεις οσον αφορά την παλη γι' αυτα τα προβληματα.

Για περισσοτερη επαφη γραφετε μας

ΟΜΑΔΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΓΙΑΛΛΟΥΡΟΥ 12
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Το φυλλαδιο αυτο βγαινει απο την ομαδα γυναικων στη Λευκωσια και την προοδευτικη γυναικεια κινηση Λεμεσου.

Εισαγωγή

Να ξυπνάς το πρωί και να τρέχεις να προλάβεις μερικές δουλειές του σπιτιού και μετά να προλάβεις το λεωφορείο. Να πηγαίνεις στη δουλειά και νασαι για 8 ώρες ή και περισσότερο μπροστά σε μια μηχανή, μπροστά σε ένα γραφείο ή ένα παγκό. Στο μεταξύ να μην ξέρεις που να αφήσεις τα παιδιά τες ώρες της δουλειάς και να μην προλαμβάνεις το βράδυ τες δουλειές του σπιτιού.

Και να ερχεται το τέλος της βδομάδας ή του μήνα και να καταλαβαίνεις για μια ακόμη φορά, ότι δουλεύεις για ψιχουλά, £10-15 τη βδομάδα, £40-60 το μήνα. Και να μην ξέρεις τι να πρωτοπληρώσεις με αυτά τα λεφτά: τ' λεωφορείο, τα προσωπικά σου έξοδα, το νηπιαγωγείο για τα παιδιά ή τες δόσεις πλυντηρίου; Και νασαι αναγκασμένη πολλές φορές να ζητάς λεφτά από τους γονείς ή τον άντρα σου όταν μπορούν να στα δώσουν, γιατί αλλιώς δεν μπορείς να βγάλεις τον μήνα με το δικό σου μεροκάματο.

Τα λεφτά που παίρνεις είναι τες περισσότερες φορές λιγότερα από αυτά που παίρνουν οι άντρες συναδελφοί σου. Κι αυτό όχι για τι δεν είσαι καλή στην παραγωγή, αλλά μόνο και μόνο γιατί είσαι γυναίκα. Η οικονομική σου ανισότητα δεν εκφράζεται μόνο με την ανισομισθία αλλά και με την ελλείψη ευκαιριών, την ελλείψη διευκολύνσεων, τες ευκόλες απολύσεις και τσα άλλα.

Το πρόβλημα σου σαν γυναίκα στες κοινωνίες που ζούμε εκφράζεται φυσικά πιο φανερά στον οικονομικό τομέα. Όμως η καταπίεση σου δεν βρίσκεται μοναχά εκεί. Σε όλους τους τομείς της ζωής αντιμετωπίζεσαι σαν πολίτης δευτέρης κατηγορίας, σαν σεξουαλικό αντικείμενο πάντα εξαρτημένη από κάποιον πατέρα, αδελφό, σύζυγο και τους κοινωνικούς θεσμούς που άλλοι δημιούργησαν για σενα. Ακριβώς γι' αυτό τον λόγο σε κρατούν με μισθούς πεινάς γιατί πάνω στην οικονομική σου εκμετάλευση ενδυναμώνεται και η κοινωνική σου καταπίεση.

Όλα αυτά τα προβλήματα τα παίρνουμε σήμερα για να δούμε τι γίνεται, γιατί γίνεται και τι μπορεί να γίνει όσον αφορά το θέμα της οικονομικής μας ανισότητας.

Γενικά σημεία

Αποτελούμε σήμερα ένα μεγάλο ποσοστό του εργατικού δυναμικού στην Κύπρο. Οι ίδιες οι στατιστικές της κυβέρνησης μας το δείχνουν. Και το ποσοστό αυτό αυξάνεται με την αύξηση των αναγκών της κυπριακής βιομηχανίας και πιο γενικά της κυπριακής οικονομίας.

Είμαι ένας
πέτυχημένος
επιχειρηματίας

τρέχοντας για την δουλειά

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ
ΜΟΥ ΜΟΥ
ΦΕΡΝΕΙ
ΑΡΚΕΤΑ ΚΕΡΔΗ

Απο τη μια οι χαμηλοι μισθοι των αντρων αναγκαζουν τες γυναικες να βγουν στην παραγωγη και απο την αλλη η ελλειψη αγροτικης πολιτικης και η προσφυγια οδηγουν τες γυναικες στες πολεις οπου μπορούν να δουλεφουν εξω απο το σπιτι για να βοηθησουν στες αναγκες του σπιτιου. Αυτο εξυπηρετει τα συμφεροντα των αφεντικων γιατι τους προσφερεται μια μοναδικη ευκαιρια να εκμεταλευτουν τες γυναικες σαν φτηνο εργατικο δυναμικο.

Το γεγονος οτι η γυναικα μπηκε στην παραγωγη δεν οφειλεται σε αλλαγη της ιδεολογιας οσον αφορα την γυναικα αλλα στες ιδιες τες αναγκες της οικονομιας, δηλαδη ντοπιων και ξενων εργοδοτων. Σημερα συμφερει στες ιμπεριαλιστικες χωρες αντι να εισαγουν φτηνο εργατικο δυναμικο στες δικες τους χωρες να εκμεταλευονται αυτους τους εργατες στες ιδιες τους τες χωρες.

π.χ απο την Αγγλια ερχονται στην Κυπρο κομμενα φορεματα που ραβονται εδω γιατι τα μεροκαματα ειναι πιο φτηνα στην Κυπρο παρα στην Αγγλια.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΟΜΕΑΣ ΟΙΚΟΝ.	ΟΛΙΚΟΝ	ΑΝΤΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ	2276	2217	59
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ	26302	14859	11443
ΗΛΕΚΤΡ. ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΓΚΑΖΙ/ΝΕΡΟ	1746	1672	74
ΟΙΚΟΔΟΜΕΣ/ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ	10245	9535	710
ΕΜΠΟΡΙΟ/ ΕΣΤΙΑΤ./ ΕΞΟΔΟΧΕΙΑ	23867	15505	8362
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	8319	7306	1013
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ τραπε- ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ζες, επιχ	4623	3055	1568
ΚΥΒΕΡΝ. & ΚΟΙΝΩΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	34483	24151	10332
Ο Λ Ι Κ Ο Ν	111861	78300	33561

(Απο τις στατιστικες της Κυβερνησης του 1976)

Ο πιο πάνω πινακας δειχνει πως η προσφορα μας στην οικονομια ολοένα αυξανεται. Ομως οι δικες μας απολαβες σαν εργατριες δεν αυξανονται με την παραγωγη κι ουτε βοηθουν την οικονομικη μας ανεξαρτησια.

ΜΕΣΟΣ ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΜΙΣΘΟΣ ΚΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ ΦΥΛΟ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	ΜΕΣΟΣ £	ΑΝΤΡΕΣ £	ΓΥΝΑΙΚΕΣ £
ΑΜΟΡΦΩΤΟΙ	54	66	47
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	77	90	46
ΜΕΣΗ ΠΑΙΔΕΙΑ	127	140	92
ΤΕΧΝΙΚΗ "	89	89	90
ΑΝΩΤΕΡΗ "	199	203	134
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ	255	264	139
Μ Ε Σ Ο Σ	104	117	64

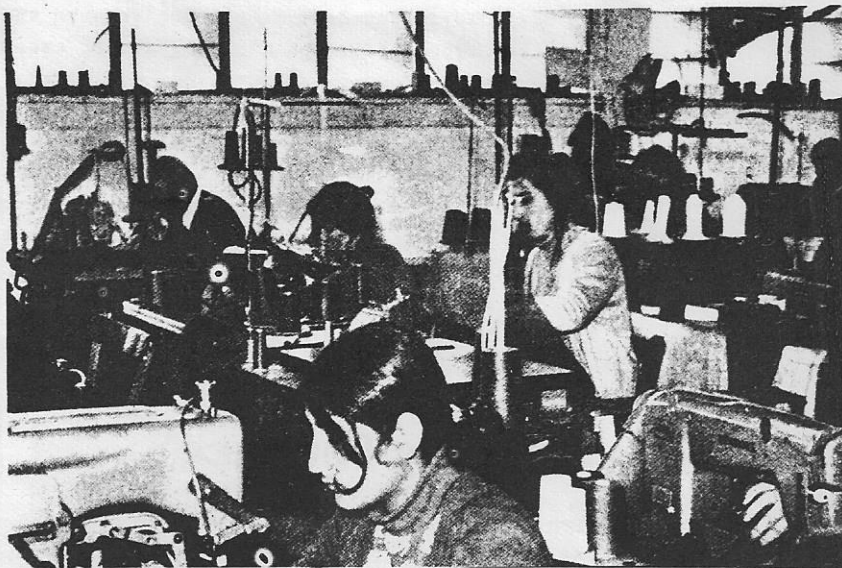
(Απο τις στατιστικες της Κυβερνησης του 1976)

Ο πινακας απολαβων δειχνει το χασμα μεταξυ των απολαβων αντρων εργαζομενων και εργαζομενων γυναικων. Αλλα και πιο πολυ δειχνει το ποσο χαμηλα ειναί τα μεροκαματα στην Κυπρο σημερα.

Και παλι βλεπουμε οτι πολυ εντεχνα οι εργοδοτες δινοντας χαμηλα μεροκαματα στους αντρες σπρωχνουν τες γυναικες να βγουν στην παραγωγη για να συμπληρωσουν τον μισθο του αντρα που δεν φτανει για τες αναγκες του σπιτιου λογω του ψηλου κοστους ζωης. Η ανισο μισθια δεν κτυπα λοιπον μονο τες γυναικες αλλα ολους: αντρες και γυναικες εργαζομενους.

Α... έχω και
μοντέρνες ιδέες.
Πιστώσω θ'γιν
απ'εξουθενωθ
της
γυναίκας

ανισομοσθια

Ανισομοσθια σημαίνει να κανουμε την ιδια δουλεια που κανει καποιος αλλος, δηλαδη προσφερομε τα ιδια στην παραγωγη, ομως η αμοιβη μας δεν ειναι η ιδια. Για μας τες εργαζομενες γυναικες στη Κυπρο αυτο ειναι ο κανοντας και οχι η εξαιρεση. Η εξαιρεση ειναι πως στον κρατικο μηχανισμο υπαρχει ισομοσθια αντρων και γυναικων. Στον ιδιωτικο ομως τομεα υπαρχει ενα τεραστιο χασμα αναμεσα στες απολαβες των εργαζομενων αντρων και στες απολαβες των εργαζομενων γυναικων. Η ανισοτητα ειναι μεγαλη σε ολων των ειδων τες δουλειες, βιομηχανια, εμποριο, υπηρεσιες.

Ο πιο κατω πινακας ειναι ενδεικτικος της ολης καταστασης.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΑΝΤΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ	ΑΝΤΡΕΣ £	ΓΥΝΑΙΚΕΣ £
ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΡΤΟΠΟΙΩΝ	21.040	8.693
" ΣΥΣΤΕΥΑΣΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	23.305	8.303
" ΣΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΑΝΑΓΥΚΤΙΚΩΝ	20.175	10.566
" ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ	16.072	10.637
ΠΡΕΣΑΔΟΡΟΙ (ΕΝΔΥΣΗ)	21.890	9.692
ΕΡΓΑΤΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΔΕΡΜΑΤΩΝ	19.570	10.167
" ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΑΡΤΟΥ	18.600	9.133
ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΜΗΧΑΝΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ	18.685	8.769

(Απο τις στατιστικες της Κυβερνησης του 1976)

Αποδειξη οτι
στο εργοστάσιο
μου έχω
μόνο
γυναίκες

Η δικαιολογία που δίνεται συνήθως γι αυτή την ανισομοσθία είναι ότι παραγουμε λιγοτερο απο τους αντρες επειδη ειμαστε γυναικες. Κανενας ομως μεχρι στιγμης, δεν μας εχει αποδειξει κατι τετοιο. Αντιθετα, το γεγονός οτι ζητουνται ολοενα και περισσοτερες εργατριες στα εργοστασια και στες αλλες δουλειες, είναι ενδεικτικο της αναγιης που μας εχει η οικονομια και το ποσο σημαντικη είναι η προσφορα μας στην παραγωγη. Οι εργοδοτες εχουν ιδιαιτερους λογους να μας προτιμουν, αφου αποτελουμε φτηνο εργατικο δυναμικο που αυξανει τα υπερμερη τους.

γυναικειες δουλειες

Στην περιπτωση των "γυναικειων" δουλειων καθως τες λενε που δεν παουν ομως να είναι απαραίτητες για τους εργοδοτες και τα κερδη τους, τα πραγματα φαινονται πιο δυσκολα για μας τες εργαζομενες. Εδω δεν μας επιτρεπεται να συγκρινουμε καν το ποσο χαμηλα είναι τα μεροκαματα μας. Κι ομως είναι ολοκληροι τομεις στην βιομηχανια και στο εμποριο που απασχολουν σχεδον μονο γυναικες (ενδυση, υποδηση, καταστηματα, γραφεια). Και εδω ακριβως παρατηρουνται τα πιο χαμηλα μεροκαματα κι ομως η ελλειψη συγκρισης κανει πολλες φορες, πιο δυσκολη την αυξηση μεροκαματων.

Με αυτο τον τροπο μετην ελλειψη συγκρισης με αντρια μεροκαματα που δεν είναι τυχαια εξυπηρετουνται οι εργοδοτες γιατι οι γυναικες εμποδιζονται να αντιληφθουν το θεμα της ανισομοσθιας. Την ιδια στιγμή η δημιουργια "γυναικειων" δουλειων αυξανει την εκμεταλευση των γυναικιων σε επαγγελαματα που δεν ερχονται σε αντιθεση με την ιδεολογια που επεβαλε η κοινωνια οσον αφορα τον ρολο της γυναικας. π.χ. η γυναικα που ραβει στο σπιτι και στην δουλεια ανταποκρινεται πληρως στα πλαισια που της καθοριζει η κοινωνια μας για ενα δευτερευοντα ρολο στην ζωη.

Βεβαια εχω αρκετα
διαφωνω με
την ισοτιμια
ανδρων γυναικων

ΠΙΝΑΚΑΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ		ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ	
	ΤΟΜΕΑΣ	ΟΛΙΚΟΝ	ΑΝΤΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ	1882	390	1492	
ΕΝΔΥΣΗ	5474	1226	4248	
ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕ- ΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ	462	153	309	
ΥΠΟΔΗΣΗ	1771	766	1005	
ΣΥΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΑ	845	181	664	
ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΤΑΣ- ΕΝΔΥΣΗΣ/ΥΠΟΔ.	1793	782	1011	
ΟΙΚΙΑΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ	799	2	797	

(Απο τις στατιστικες της Κυβερνησης του 1976

γυναίκες
δουλείες:

ελλειψη ευκαιριων

Η οικονομική ανισότητα δεν εκφράζεται μόνο με την ανισομισθία. Και εκεί όπου άντρες και γυναίκες βρίσκονται στην ίδια κατηγορία μισθού, δεν μπορούμε να μιλούμε για οικονομική ισοτιμία. Κι' αυτό γιατί η γυναίκα στερείται όλων εκείνων των ευκαιριών που θα την βοηθήσουν στην καλύτερη θέση της οικονομικής της θέσης. Από μια εξέχου προσπάθεια να δημιουργηθούν την εντύπωση πως η συμμετοχή της γυναίκας στην οικονομία είναι δευτερεύουσας σημασίας. Με αυτό τον τρόπο δικαιολογούν πιο εύκολα τα χαμηλά μεροκάματα και το γεγονός πως καμία ουσιαστική ευκαιρία δεν προσφέρεται στις γυναίκες για προαγωγή σε θέσεις με καλύτερους όρους και πιο φθλή αμοιβή. Ποσες γυναίκες, λόγω χαρής, είναι διευθυντριές σε σχολεία, εταιρείες και στον κρατικό μηχανισμό, ή ποσες γυναίκες βρίσκονται σήμερα στην Βουλή ;

Μεγαλωμένες οι περισσότερες με την νοοτροπία ότι η κύρια θέση της γυναίκας είναι στο σπίτι με τον άντρα της και τα παιδιά, δεν ενδιαφέρονται, δεν προχωρούν πέρα από την γυμνασιακή μόρφωση που θα τις βοηθήσει να πάρουν καλύτερες θέσεις στην παραγωγή. Αλλά εκείνο που χρειάζεται πάνω από όλα για την επιτεύξη οικονομικής ισοτιμίας είναι η πρωτοβουλία από μερους των εργαζομένων γυναικών να οργανωθούν για την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων τους και της αναγνώρισης τους σαν ίσες με τους άντρες.

Η Ισοτιμία
ανδρων γυναικων
ειναι
αδικη.

ελλειψη διευκολυνσεων

Η συμμετοχη μας στην παραγωγη δεν μας απελευθερωσε απο τον πα-
ραδοσιακο μας γυναικειο ρολο. Εμεις συνεχιζουμε να ειμαστε οι υ-
πευθυνες για την φροντιδα του παιδιου, για το καθαρισμα, το μαγα-
ρεμα και ολα ταυτα χωρις καμια διευκολυνση.

Τα προβληματα που αντιμετωπιζουμε ειναι τεραστια, γιατι απο
την στιγμη που αναγκαστηκαμε να βγουμε εξω απο το σπιτι για να
δουλεψουμε, δεν εχουμε που να αφησουμε τα παιδια μας. Οι παιδικοι
σταθμοι που υπαρχουν, εκτος του οτι ειναι ελαχιστοι, ζητουν τον
μισο μας μισθο, πραγμα αδυνατο για μας.

Η μητροτητα ειναι κοινωνικο λειτουργημα και επομενως την ευθυ-
νη των παιδιων δεν την φεrouμε μονο εμεις, αλλα και η κοινωνια,
μεσα στην οποια ζουμε. Πρεπει να απαιτησουμε την ιδρυση συγχρο-
νων κρατικων παιδοκομικων σταθμων που να λειτουργουν με ειδικευ-
μενο προσωπικο με συνεχες ωραριο.

Η ελλειψη παιδοκομικων σταθμων δεν ειναι το μοναδικο μας προ-
βλημα. Ο κινδυνος να απολυθουμε απο τον εργοδοτη οταν προκειται να
γινουμε μητερες ή οταν προκειται να παντρευτουμε ειναι απαραδε-
κτος. Πρεπει να απαιτησουμε περισσοτερες πληρωμενες αδειες για να
μπορουμε να κανουμε παιδια οποτε εμεις θελουμε χωρις τον φοβο ο-
τι θα χασουμε την δουλεια μας.

Επισης δεν μπορουμε να ειμαστε συγχρονως μητερες, εργατριες,
πλυστρες και καθαριστριες. Για ολες τις δουλειες του σπιτιου, χ-
ρειαζομαστε τις απαραίτητες διευκολυνσεις οπως την δημιουργια δη-
μοσιων εστιατοριων, πλυντηριων κ.λ.π. Ζητουμε αυτες τις διευκολυ-
νσεις απο το κρατος και τους εργοδοτες γιατι πιστευουμε πως δι-
καιωματικα πρεπει να τις εχουμε αφου και μεις προσφερομε στην
κοινωνια. Με αυτο τον τροπο θα εχουμε ελευθερες ωρες για να ια-
νοποιησουμε τις αναγκες μας και να λειτουργησουμε πιο ευκολα σαν
ανεξαρτητα ατομα. Ειναι επισης απαραίτητο να συνειδητοποιησουμε
ολοι, αντρες και γυναικες, πως η ευθυνη των δουλειων του σπιτιου
και η φροντιδα της οικογενειας δεν ειναι αποκλειστικη μας ευθυνη.
Πρεπει να ειναι η ευθυνη αντρων και γυναικων και της κοινωνιας.

γιατι συμβαινουν ολα αυτα

Το ιδιο το οικονομικο-κοινωνικο συστημα μεσα στο οποιο ζουμε,
θα μας δωσει την εξηγηση για την θεση μας σαν γυναικες μεσα στην
κοινωνια και ειδικοτερα στο οικονομικο πεδιο. Μοναδικο και κυρια-
ρχο κινητρο της οικονομιας, στα πλαίσια της υπαρχουσας δομης, ει-
ναι το κερδος της αρχουσας ταξης, το κερδος των εργοδοτων. Η τα-
ξη αυτη για αποκλειστικα δικους της σκοπους, καλλιεργει τες θεω-
ριες για την "κατωτεροτητα" της γυναικειας φυσης (σε μια εποχη
μαλιστα που κυριαρχει η μηχανη και η καταβολη μυικης δυναμης εχει
περιοριστεί στο ελαχιστο.)

ως το δουμε
πρακτικα...
Αν οι γυναικες
σαν ιδες με
τους ανδρες να
επαιρνουν τους
ιδιους μισθους
τοτε τα κερδη
μου θα με καζονταν

Να παίζουμε με τες κουκλες, να χουμε σαν σκοπο της ζωης μας τον γαμο , να μασστε καλες νοικοκυρες και ταυτοχρονα ωραιες γυναικες. Να μασστε ατοργικες μητερες και την ιδια στιγμη ευσυνειδητες εργαζομενες:

Με βάση αυτές τις θεωρίες μπορούν να μας εκμεταλλευονται περισσότερο από τον άντρα, γιατί, ακριβώς αυτό θα αποφέρει πιο φθλα κέρδη. Η γυναίκα μια και θεωρείται λιγότερο ικανή, αμοιβεται λιγότερο. Πέρα όμως από το ότι η γυναίκα αποτελεί φτηνή εργατική δύναμη, η παραδοχή από μας τις ίδιες τις γυναίκες της κατώτερης θέσης που μας βαζει η κοινωνία, γίνεται παραγοντας αρνητικός στη πάλη για την βελτίωση της θέσης μας.

Άλλωστε η ιδεολογία σπιτι-οικογενεια, ότι δηλαδή η γυναίκα ολοκληρώνεται σαν άνθρωπος μοναχα σαν νοικοκυρα και μητερα ανεξαρτητητα από οποιαδήποτε άλλα ονειρα δυνατοτητες και αναγκες της, κι όταν ακόμη εργαζεται, έχει σαν σκοπο την πιο ευκολη συσσωρευση με γαλυτερου κερδους. Οι δουλειες του σπιτιου και η ανατροφή των παιδιων αποτελούν απαραίτητη προϋποθεση για την συντηρηση όλων των εργαζομενων που είναι απαραίτητοι για την παραγωγή. Αναπαραγομε δηλαδή και συντηρούμε μια εργατική τάξη που είναι αναγκαία για τους εργοδοτες. Μια όμως και όλα αυτά θεωρούνται σαν το φυσικό και κυριο εργο μας, σαν προορισμος, γίνονται εντελως δωρεαν από μας. Στην αντιθετη περιπτωση θάταν αναγκη να καταβαλλεται μεγαλυτερος μισθος για την λυση τετοιων προβλημάτων, αφού θάπρεπε οι εργασίες αυτές ναταν κοινωνικοποιημενες.

Από το ρολο μας αυτό πηγαζουν πολλοι παραγοντες που μας εμποδίζουν να αποκτησουμε οικονομική ισοτητα. Πολλες φορές οι παραγοντες αυτοι φαινονται πως ξεπηδουν από την ίδια την γυναίκα, δηλαδή την νοοτροπία που μας έχουν καλλιεργήσει. Αν κυταξουμε πιο προσεχτικά την καθημερινή μας ζωή και τις αξίες ότες οποίες μας εμαθαν να πιστευουμε, πιο ευκολα ξεδιαλυνονται τα πραγματα.

Συχνα προβαλλεται το επιχειρημα, πως εμποδιο για την ισοτητα και την απελευθέρωση μας δεν είναι οι πατριαρχικές αντιλήψεις αλλά η ίδια η γυναίκα που δεν ενδιαφερεται για την δουλειά της ή δεν έχει τα απαιτούμενα προσοντα και γενικά δεν ενδιαφερεται για μια καλύτερη θέση στην κοινωνία. Κι όλα αυτά για να δικαιολογήσουν την θέση στην οποία μας έχουν βάλει στην κοινωνία.

Όταν όμως μας έχουν μάθει να πιστευουμε πως η αξία μας μετρείται αναλογα με την ικανότητα μας να μαγειρευουμε, να καθαρίζουμε και να μεγαλωνουμε τα παιδια μας χωρίς καμία δυνατότητα να ξεφυγομε και πολυ από αυτά τα καλουπια, σιγουρα έχουμε σαν αποτελεσμα την αδιαφορία πολλων γυναικων για οτιδήποτε άλλο σε ένα αρκετα μεγάλο βαθμο. Εξάλλου και στην περίπτωση που θάθελε μια γυναίκα να ενδιαφερεται και για άλλα πραγματα στη ζωή της, η κουραση από τις εγνοιες του σπιτιου αλλά και της δουλειας έξω από το σπιτι είναι τόσο εξουθενωτική που καταντα τροχοπεδη για την αναπτυξη οποιουδήποτε ενδιαφεροντος στην δουλειά και στην ζωή της. Είναι ασηκωτο φορτιο στες σκοτουρες του σπιτιου να προστεθούν και οι ευθυνη που προϋποθετεί μια ανωτερη θέση. Και φυσικά ουτε λογος τις περισσότερες φορές στο να κανουμε κατι που ευχαριστεί εμας τις ίδιες σαν άτομα και όχι τον συζυγο, τον πατερα και την οικογενεια.

Το γεγονός ότι στερουμαστε σε ένα μεγάλο βαθμο τα προσοντα και την μορφωση, έχει τις ριζες του στην ιδεολογία που πλεκεται

Γιατι συμβαινουν ολα αυτα; για να την εχουν αυτοι καλα

γυρω απο την γυναικα. Για μια κοπελλα η μορφωση ειναι κατι το δευτερευον. Πρωταρχικη σημασια εχει ενας "καλος" γαμος.

Ο ρολος μας σαν νοικοκυρας και μητερας και οι πατριαρχικες ιδεες βοηθουν να καταλαβουμε γιατι η γυναικα προοριζεται για επαγγελματα που εχουν αμεση σχεση με αυτο τον ρολο. (δασικαλα, νηπιαγωγος, καθαριστρια) ή σε δουλειες που δεν χρειαζονται ειδικες ικανοτητες, προσοντα και μορφωση.

Κι ενω αντιμετωπιζουμε τοςες δυσκολιες, δηλαδη να τα βγαλουμε περα και στην δουλεια και στο σπιτι, συναντουμε την αδιαφορια ολων. Απο την μια εκθειαζουν τη μητροτητα και απο την αλλη κανενα μετρο δεν παιρνεται για την προστασια της. Τα επιδοματα μητροτητας και οι αδειες τοκετου ειναι το λιγοτερο ανεπαρκη. Οι σταθμοι που υπαρχουν ειναι λιγοι, πανακριβοι και μακρια απο τους τοπους δουλειας ή το σπιτι.

Συχνα εμεις οι γυναικες βλεπουμε τη δουλεια μας σαν εντελως συμπληρωματικη στα οικογενειακα εσοδα και οχι σαν τον τροπο που θα μας κανει οικονομικα ανεξαρτητες. Ετσι εξηγεται και σε μεγαλο βαθμο η αδιαφορια για επαγγελματικη σταδιοδρομια αλλα και η μη συμμετοχη μας σε καλη για επιλυση συνδικαλιστικων μας προβληματων. Οι λογοι που μας σπρωχνουν να αντιμετωπιζουμε με τετοιο τροπο την δουλεια μας εχουν σαν επακολουθο την δυσκολη συνειδητοποιηση μας και την αποδοχη των υπαρχουσων κοινωνικων συνθηκων, που παρεμβαλλονται σαν εμποδια στην αναληψη αγωνων για καλυτερευση της οικονομικης μας θεσης.

Περα απο ολα αυτα, πρεπει να τονιστει και παλι πως οταν ακομα η ιδια η γυναικα διεκδικησει τα δικαιωματα της, στηνονται φραγματα αξεπεραστα που μοναδικο στηριγμα εχουν τες προκαταληψεις εναντια στην γυναικα μεσα στην σημερινη κοινωνια.

Βεβαια
αυτο δεν
μπορα να
συμβει...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΛΛΟΥ

Το πρόβλημα της οικονομικής ανισότητας των γυναικών δεν είναι κάτι που υπάρχει μόνο στην Κύπρο. Σχεδόν σε όλες τις χώρες οι γυναίκες έχουν χρησιμοποιηθεί και χρησιμοποιούνται σαν φτηνό εργατικό δυναμικό στην οικονομία που βοηθά στην αύξηση των κερδών των εργοδωτών. Σε άλλες χώρες όμως, οι αγώνες για μια κάποια οικονομική ισοτιμία βρίσκονται σε ένα πιο προχωρημένο στάδιο και έχουν καταφέρει να κερδίσουν ορισμένα πράγματα και να κατοχυρώσουν ορισμένα δικαιώματα για τις γυναίκες όπως λόγω χάρη την ισομισθία. Επίσης το Διεθνές Γραφείο Εργασίας προνοεί ισομισθία για ίση εργασία. Στην Κύπρο αυτή η πρόνοια του ΔΓΕ δεν εφαρμόζεται.

Βεβαίως η οικονομική ισοτιμία δεν δημιουργείται με μια νομική κατοχύρωση ή μια πρόνοια του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Αυτά όμως δημιουργούν προϋποθέσεις για πάλι πάνω σε αυτό το θέμα. Φυσικά πρέπει να δούμε αυτούς τους αγώνες μέσα στα γενικότερα πλαίσια των αγώνων για επίλυση των υπολοίπων κοινωνικοοικονομικών μας προβλημάτων.

ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Τόσο η οικονομική εκμετάλλευση όσο και η καταπίεση μας σαν γυναίκες σ' άλλους τομείς της ζωής, όπως αναλύονται πιο πάνω, είναι αποτέλεσμα της κοινωνίας μέσα στην οποία ζούμε σήμερα. Η κοινωνία αυτή δεν μπορεί φυσικά ν' αλλάξει από μόνη της, αν δεν το θέλουμε εμείς οι γυναίκες πρώτα, που είναι κυρίως δικό μας πρόβλημα, και αν δεν αγωνιστούμε μαχητικά για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας. Ας παφούμε πια να δεχόμαστε παθητικά τους εαυτούς μας σαν κομπάρσους κοντά στους άντρες και ας αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε την εκμετάλλευση, να αρνηθούμε τον ρόλο που οι άλλοι έχουν επιβάλει σε μας, ότι είμαστε δηλαδή πλασμένες μόνο για την οικογένεια και το σπίτι.

Πρωταρχικός μας στόχος, είναι να συνειδητοποιήσουμε πως μόνο με τη δουλειά μας θ' αποκτήσουμε την οικονομική μας ανεξαρτησία, πρώτο βήμα για την παραπέρα χειραφέτησή μας. Και όταν λέμε χειραφέτηση μιλούμε για την οικονομική μας ισοτιμία, τον σεβασμό της προσωπικότητάς μας, της ελευθερίας και της ατομικότητάς μας. Για να παφούν να μας βλέπουν σαν αντικείμενα και να συνειδητοποιήσουν πως είμαστε άνθρωποι. Βξάλλου μόνο μέσα από την δουλειά μας θα καταφέρουμε ομαδικά να διεκδικήσουμε καλύτερες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες. Είναι γεγονός, πως μόνη της η κάθε μια δεν μπορεί να πετύχει σπουδαία πράγματα. Μα κι' αν ακόμα καταφέρει κάτι, θα είναι βελτίωση της δικής της προσωπικής περιπτώσεως και

οχι του συνολου. Ετσι και για την ιδια απομη δεν θα ειναι μια " νικη " , μια και το περιβαλλον της δεν θα ειναι αυτο που η ιδια θελει.

Απο την στιγμη που εχουμε συνειδητοποιησει αυτα τα προβληματα και την αναγκη για αγωνα πρεπει να αναζητουμε τροπους για να παλεφουμε. Και η παλη μας μπορει να ποικιλει απο την παλη μεσα στις συντεχνιες μεχρι την εκδοση φυλλαδιων γι'αυτο το θεμα. Και θα πρεπει να μπορεσουμε να λειτουργησουμε σωστα μεσα στις συντεχνιες συμμετεχοντας ενεργα μαζι με ολους τους αλλους εργαζομενους για μια δυναμικη προωθηση των αιτηματων μας. Αυτο θα μπορουσε να μπει στην πραξη με επιτροπες βασης.

Φυσικα οι συνδικαλιστικοι μας αγωνες δεν ειναι η αρχη και το τελος. Μπορουν να αποτελεσουν ομως την βαση για συσπειρωση του κοσμου που θα μπορεσει να παλεφει πιο μαζικα για τα υπολοιπα κοινοβιο-οικονομικα μας προβληματα.

ΕΚΤΟΣ ΑΥ
ΕΝΩΘΟΥΝ
ΑΝΤΡΕΣ
ΚΑΙ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ

